

РЕШЕНИЕ

№ 76

гр. Котел, 02.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КОТЕЛ в публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мария В. Грунова

при участието на секретаря Йордан Ив. Кръстев
като разгледа докладваното от Мария В. Грунова Гражданско дело № 20232210100379 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по молба на М. А. З. и Г. З. З. с искане съдът да прекрати с развод сключения между тях граждански брак по взаимно съгласие, като към молбата представят споразумение, което урежда въпросите по чл.51, ал.1 от СК.

В съдебно заседание молителите се явяват лично и заявяват категоричното си желание сключеният на 22.10.2016г. между тях брак да бъде прекратен.

Съдът, след като обсъди доводите на молителите и прецени събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност, прие за установено следното:

Молбата за допускане на развод по взаимно съгласие е основателна и следва да се уважи.

Предвид постоянните и настоящи адреси на молителите, настоящият съдебен състав намира, че доколкото молбата за развод по взаимно съгласие цели желан и от двамата съпрузи развод, пораждащ уговорени от тях последици, то производството, което се образува по нея има характер на безспорно охранително производство, за което приложение следва да намерят общите правила на Глава четиридесет и девета ГПК. Съобразно чл. 531, ал. 2 ГПК, молбата за охранителния акт се подава до районния съд, в чийто район е постоянният адрес на молителя. А на основание чл.540 ГПК за охранителните производства, освен общите правила, се прилагат съответно и правилата на

исковото производство, с изключение на чл. 207-266 и чл. 303-388 ГПК.

В исковия процес спазването на местната подсъдност, за разлика от родовата, не е абсолютна процесуална предпоставка, с изключение на местната подсъдност по местонахождение на недвижимия имот, и съдът не следи служебно за нея, а може да препрати делото на друг местно компетентен съд само при наличие на възражение на ответника, направено в преклузивния срок по чл. 119, ал. 3 ГПК и при представяне на доказателства, обуславящи подсъдността на друг съд. Т.е. при съответното приложение на правилата, касаещи подсъдността на общия исков процес, се налага изводът, че за местната подсъдност в охранителното производство за развод по взаимно съгласие, съдът не следва да следи служебно и спазването ѝ не е условие за издаване на искания акт по смисъла на чл. 533 ГПК (в този смисъл и Определение №187/16.04.2009г. на ВКС по ч.гр.д. №197/2009г., III г.о., ГК, постановено след допускане на касационно обжалване по чл. 280, ал. 1, т. 3 ГПК по въпроса следи ли служебно за местната подсъдност съдът в охранителното производство).

Установената в чл.531, ал.2 от ГПК подсъдност по характера си е местна и е за улеснение на молителите. За нея, при съответно приложение на общите правила на исковия процес, съдът не следи служебно, по арг. от чл.119, ал.1 и 2 от ГПК и чл.533 от ГПК / тя не е условие за издаване на искания акт/.

Налице са изискванията, предвидени в разпоредбата на чл.50 от СК. Молителите по делото са сключили граждански брак на 22.10.2016г. в град Котел, община Котел. По време на брачния процес съгласието на съпрузите да се разведат бе сериозно и непоколебимо. От брака си молителите нямат родени деца. Молителите са заявили, че нямат взаимни претенции за издръжка помежду си, че не притежават жилище, което да има характер на семейно. След прекратяване на брака молителката е заявила желанието си да носи предбрачното си фамилно име Москова.

Съдът прецени, че така постигнатото между молителите споразумение е пълно и изчерпателно урежда въпросите, установени в чл.51, ал.1 от СК.

Молителите дължат окончателна държавна такса в размер на 40.00 лева, от които 25.00 лева са внесени при образуване на делото. Разликата от 15.00 лева следва да се плати от двамата молителите.

Ръководен от изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА на основание чл.50 от СК с развод сключения на 22.10.2016 г. в град Котел, община Котел граждански брак между М. А. З., ЕГН *****, постоянен адрес село Везенково, община Сунгурларе и настоящ адрес град Котел, община Котел, ул. Стара планина № 23 и Г. З. З., ЕГН *****, постоянен адрес село Везенково, община Сунгурларе и настоящ адрес град Котел, община Котел, ул. Стара планина № 23 и **УТВЪРЖДАВА** постигнатото между тях споразумение, както следва :

- Гражданският брак сключен на 22.10.2016г. се прекратява по взаимно съгласие.
- От брака си нямат деца, поради което въпросите за родителските права, местоживеенето, издръжката и режима на личните контакти не се обсъждат.
- Имуществените отношения недвижими имоти – страните нямат придобити по време на брака имоти. Нямат общо семейно жилище.
- Молителите са си поделили придобитото по време на брака движимо имущество, нямат общи фирми и влогове.
- Съпрузите не си дължат издръжка помежду си.
- Съпругата възстановява предбрачното си фамилно име – Москова.
- Разноските остават така както са направени, а държавната такса се поема по равно.

ОСЪЖДА на основание чл.78 от ГПК М. А. З., ЕГН *****, постоянен адрес село Везенково, община Сунгурларе и настоящ адрес град Котел, община Котел, ул. Стара планина № 23 **ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на бюджета на съдебната власт сумата 7.50 (седем лв. 50 ст) лева, представляващи окончателна държавна такса.

ОСЪЖДА на основание чл.78 от ГПК Г. З. З., ЕГН *****, постоянен адрес село Везенково, община Сунгурларе и настоящ адрес град Котел, община Котел, ул. Стара планина № 23, **ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на бюджета на съдебната власт сумата 7.50 (седем лв. 50 ст) лева, представляващи окончателна държавна такса.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Съдия при Районен съд – Котел: _____